

at bringe for Domstolene. I saa Fald gives der vedkommende Part en passende Frist, inden hvilken han vil have at paatale Sagen, og udsættes Forretningen som Følge heraf, indtil endelig Dom er falden. Undtader den Paagjældende betimelig at paatale Sagen, freimmes Veisagen paa sædvanlig Maade, som om hans Paastand ved Domstolene var bleven underkjendt. Dog bliver der i saa Fald i Kjendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staae ham frit for, naar han senere maatte vinde sin Sag for Domstolene, at forlange Veisagen paany taget under Behandling paa sin Beføining.

§ 9.

Naar 3 Aar ere forløbne efter den seneste Afgjørelse, og Forholdene i Mellemtiden væsentligen have forandret sig, kan enhver af de Paagjældende forlange, at Sagen underkastes en ny Afgjørelse i Overensstemmelse med de i det Foranstaaende givne Regler.

§ 10.

Protocollen opbevares hos Formanden for den paagjældende communale Bestyrelse, og er han forpligtet til at meddele Enhver, der begjærer det, Udskrifter af samme imod en Betaling af 24 Sk. for Arket. Udskriften skal være færdig senest 8 Dage, efterat den er bestilt og Betalingen for den deponeret hos Formanden.

§ 11.

Samtlige Udgifter, som flyde af Anvendelsen af denne Lov, saasom Betaling for udførte Arbejder, Erstatninger eller Omkostninger ved Sagens Behandling o. s. v., kunne inddrives ved Udpantning eller Rekvirition af vedkommende communale Bestyrelse eller Landvæsencommissiøn.

Mo t i v e r til foranstaaende Lovudkast:

Under Rigsdagens 14de Session indbragte Folkethingsmanden for Hjørring Amts Hø Valgkreds i Folkethinget et „Forslag til Lov

om private Veies Istandsættelse og Vedligeholdelse“. Dette Forslag blev undergivet Behandling af et Udvalg, som i sin den 15de December 1862 afgivne Betænkning erkjendte, at det var ønskeligt, at der blev givet bestemte Regler for dette hidtil i Lovgivningen ikke paaagtede Forhold, og derhos fandt, at det af Forslagsstilleren forelagte Udkast i sine Hovedtræk egnede sig til at lægges til Grund for en Ordning i saa Henseende. Smidlertid foreslog Udvalgets Fleertal flere Forandringer i Udkastet. Sagen blev dengang ikke videre fremmet.

I den 15de Samling af Rigsdagen forelagde samme Rigsdagsmand Folkethinget et „Forslag til Lov om de fælles private Veies Istandsættelse og Vedligeholdelse“, som her fremkom i den Skikkelse, hvori det i den foregaaende Session var indstillet af det da nedsatte Udvalgs Fleertal. Der blev atter til Sagens Behandling nedsat et Udvalg, som fandt, at Udkastet led af Mangler, som det vilde være vanskeligt at afhjælpe uden aldeles at omvedigere det, og derhos som en Endring til det i Thinget indbragte Lovforslag foreslog en anden Redaction. Den deri optagne Bestemmelse, at de communale Bestyrelsens Kjendelser i de i Loven omhandlede Sager skulle appelleres til Landvæsencommissiønen, blev dog kun tiltraadt af Udvalgets Fleertal, idet et Mindretal erklærede sig for, at Appellen bør skee til Amtsaadet. Med Afgivelsen af denne Udvalgsbetænkning standsede Sagens Behandling i denne Session.

Indenrigsministeriet har i Anerkjendelse af denne Sags Betydning for enkelte Egne af Landet troet at burde søge samme fremmet og afgjort. Det Lovforslag, som herved forelægges Rigsdagen, vil findes i alt væsentligt at være overensstemmende med den foranmeldte, under sidstafvige Rigsdagsamling af et Folkethingsudvalg leverede Dimredaktion af det dengang om Sagen indbragte private Lovforslag. Angaaende Spørgsmaalet om, til hvilken Autoritet de communale Bestyrelsens Kjendelser skulle kunne indankes, har man maattet være enig med Udvalgets Fleertal.